Súd:	Okresný súd Trenčín
Spisová značka:	27C/106/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu:	3111214515
Dátum vydania rozhodnutia:	10. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Judita Knociková
ECLI:	ECLI:SK:OSTN:2020:3111214515.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Juditou Knocikovou v spore žalobkyne P. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., Y. XXX/X, právne zastúpená JUDr. Jánom Legerským, advokátom so sídlom Trenčín, Nám. sv. Anny 15/25 proti odporcovi: R. A., s.r.o., so sídlom U., M. X-X, Z.: XX XXX XXX, právne zastúpený JUDr. Romanom Kvasnicom, advokátom, s.r.o., so sídlom Piešťany, Sad A. Kmeťa 24, IČO: 36 866 598o ochranu osobnosti s náhradou nemajetkovej ujmy s príslušenstvom takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni titulom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch (§ 11 a nasledujúci Občiansky zákonník) sumu 15 000,- eur do 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.
II. Vo zvyšnej časti s a žaloba z a m i e t a .
III. Žiadna zo strán sporu n e m á právo na náhradu trov konania

o d ô v o d n e n i e :

1.Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 12.06.2015 č.k. 27C/106/2011-462 bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobkyni náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 30.000,- eur a vo zvyšnej časti (o zaplatenie sumy 40.000,- eur) bola žaloba zamietnutá. Na základe odvolania žalovaného bol tento rozsudok zrušený uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 24.05.2016 č.k. 6Co/837/2015-522 a vec bola vrátená prvoištančnému súdu na ďalšie konanie.

2.Podľa rozhodnutia odvolacieho súdu pasívne legitimovaným v tomto spore je žalovaný. K žalovanému nároku žalobkyne uviedol nasledovné: Zo žaloby vyplýva, že žalobkyňa sa domáhala náhrady nemajetkovej ujmy, keď titulom ochrany osobnosti (§ 11 Obč. zák.) , najmä práva na ochranu života a zdravia / telesnej integrity/ v súvislosti s poškodením zdravia s trvalými a neodstrániteľnými následkami sa domáhala od žalovaného zaplatenia sumy 70.000,- eur. Poukazovala, že k poškodeniu zdravia došlo počas jej účasti na hudobnom festivale, ktorého usporiadateľom bol žalovaný, ktorý v rozpore s právnymi predpismi nezabezpečil vhodné podmienky na riadne a bezpečné uskutočnenie podujatia, keď v koncertnom stane O2 došlo ku zrúteniu konštrukcie tohto stanu, následkom čoho žalobkyňa utrpela viaceré závažné a život ohrozujúce poranenia s trvalými následkami, jednostrannou stredne ťažkou poruchou sluchu. Náhradu nemajetkovej ujmy právne odôvodnila ust. § 11 a nasl., § 13 Obč. zák. tým, že bol poškodený jej život, zdravie /telesná integrita/, v súvislosti s poškodením zdravia s trvalými neodstrániteľnými následkami. Podľa § 444 Obč. zák. pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z. náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti. Napriek tomu, že žalobkyňa sa v žalobe domáhala odškodnenia cez ust. § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, okresný súd nebol viazaný právnou kvalifikáciou jej návrhu. Bolo potrebné sa detailne zaoberať, či skutočne v prípade žiadaného nároku ide o nemajetkovú ujmu v zmysle § 11 a nasl. Obč. zák., alebo či nejde o ďalšie odškodnenie alebo napr. zvýšenie už raz priznaných

nárokov z titulu poškodenia na zdraví formou bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia. Okresný súd v odôvodnení len skonštatoval, že žalobkyňa si ochranu svojich osobnostných práv neuplatňuje na totožných skutkových tvrdeniach ako si uplatnila nárok na náhradu škody mimosúdne, pričom neuviedol rozdielnosť skutkových tvrdení a aplikáciu ust. § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka.

3.Odvolací súd ďalej uviedol, že okresný súd mal zvažovať a vylúčiť, aby tie isté následky neboli uplatňované aj cez ust. § 11 a § 13 Obč. zák. Keďže ide o následky spojené so škodou na zdraví, tak v prvom rade pre úplné zistenie skutkového stavu mal zisťovať, či tieto následky nie sú nárokom podľa § 444 Obč. zák, pretože ak by boli priznané podľa zásad pre odškodňovanie sťaženia spoločenského uplatnenia, tak ich nemožno posudzovať podľa § 11 a nasl. Obč. zák., keďže nárok sťaženia spoločenského uplatnenia má povahu špeciálnej úpravy vo vzťahu k ochrane osobnosti. Nárok na sťaženie spoločenského uplatnenia má ten, komu bolo poškodené zdravie a má povahu nemajetkovej ujmy. Žalobkyňa v žalobnom návrhu tvrdila, že bolo postihnuté jej právo na život, zdravie, pričom tieto zložky práva odškodňuje sťaženie v živote a v spoločnosti zák. č. 437/2004 Z.z. Okresný súd mal vylúčiť, aby tie isté následky neboli uplatňované aj cez ust. § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. V tomto smere poukazoval odvolací súd na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 13. augusta 2014, sp. zn. I.ÚS 426/2014, keď nároky, ktorých sa domáhala žalobkyňa formou nemajetkovej ujmy cez ust. § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka v súvislosti s tým, že bolo zasiahnuté do jej zdravia, telesnej integrity ako aj do jej rodinného a súkromného života sa uplatňujú v rámci odškodňovania bolesti poškodeného a sťaženia spoločenského uplatnenia, cez zákon č. 437/2004 Z.z. Tie zložky práva, ktoré uplatňuje žalobkyňa v konaní z titulu nemajetkovej ujmy cez ustanovenia týkajúce sa ochrany osobnosti, sú zložkami práva, ktoré sa priznávajú, aj keď sa odškodňuje sťaženie spoločenského uplatnenia / vek, poškodenie zdravia, zníženie kvality života, profesijné uplatnenie, kultúrne, spoločenské a športové vyžitie. Na jednej strane pri rešpektovaní názoru Ústavného súdu Slovenskej republiky by pri poškodení zdravia bola celá sféra zasiahnutých osobnostných práv odškodňovaná na základe lekárskeho posudku bodovým ohodnotením, pričom v prípade nemajetkovej ujmy podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka mieru zásahu do osobnostných práv posudzuje súd. Pri dodržiavaní prílišného formalizmu by však bolo žalobkyni odopreté uplatňovanie nároku v zmysle ust. § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka a inštitútom sťaženia spoločenského uplatnenia by bola de facto ukrátená o určitú sumu nemajetkovej ujmy, kde zákonný limit výšky nemajetkovej ujmy nie je explicitne stanovený .

4.Krajský súd uviedol, že nie je dôvodná námietka žalovaného, že okresný súd nezdôvodnil priznanú sumu nemajetkovej ujmy žiadnymi relevantnými a preskúmateľnými dôvodmi, neoprel stanovenie tejto výšky o žiadne vykonané dôkazy, keďže žalobkyňa ani žiadne dôkazy v tomto smere nenavrhla vykonať. Ustanovenie § 13 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka nevymedzuje hranicu pre určenie výšky relutárnej náhrady za nemajetkovú ujmu. Výšku náhrady určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu práva. Súd postupoval pri posudzovaní rozsahu náhrady podľa ust. § 136 O.s.p. (účinného do 30.06.2016) - podľa svojej úvahy. Výškou nemajetkovej ujmy sa odvolací súd z dôvodu nadbytočnosti nezaoberal, uviedol však, na základe akých skutočností má súd postupovať pri jej určení. Pokiaľ žalovaný v odvolaní poukazoval na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pri určení výšky nemajetkovej ujmy, v tomto smere odvolací súd uviedol nasledovné: V rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 46/2010 bola manželke priznaná náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 9.958,17,- eur ako zadosťučinenie za smrť manžela pri dopravnej nehode. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 10. februára 2009 sp. zn. 8 Co 285/2008 a jeho uznesenie z 27. októbra 2009 sp. zn. 8 Co 285/2008 zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie. Rovnako nie je možné prihliadať na ďalšie rozhodnutie, na ktoré žalovaný poukazoval, sp. zn. 1 Cdo 77/2009, keď v dôsledku usmrtenia syna a brata žalobcov pri dopravnej nehode priznaná náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 6.638,78,- eur pre otca, 6.638,78,- eur pre matku a 6.638,78,- eur pre sestru. Okresný súd pri určení výšky náhrady správne prihliadol na závažnosť vzniknutej ujmy navrhovateľom a okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Jednou z týchto okolností, na ktorú okresný súd správne prihliadal bola aj skutočnosť, že ani konanie nebohého ako účastníka cestnej premávky (chodca) nebolo právne bezzávadné, keď aj on sám porušil pravidlá cestnej premávky (§ 52 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z.z.) tým, že išiel po nesprávnej strane vozovky chrbtom k prichádzajúcim vozidlám, čím vystavil svoj život ohrozeniu.

5.Odvolací súd uviedol, že pokiaľ išlo o námietku žalovaného, že vo veci nie je pasívne vecne legitimovaný z dôvodu, že je potrebné ustáliť subjekt, ktorý zásah vykonal, pričom skutok zásahu nespočíva v protiprávnom konaní ani opomenutí žalovaného a ani cez ust. § 5 zákona o verejných

kultúrnych podujatiach nemôže byť žalovaný zaviazaný na náhradu nemajetkovej ujmy, je nesprávny . Odvolací súd poukázal pritom na správne posúdenie uvedenej otázky v odôvodnení rozsudku okresného súdu, keď žalovaný je primárnym nositeľom hmotnoprávnej povinnosti vyplývajúcej z objektívnej zodpovednosti. V predmetnom konaní bolo jednoznačne preukázané, že žalobkyňa zakúpením vstupenky sa stala účastníčkou festivalu, ktorý usporiadal žalovaný. Žalovaný ako organizátor verejného kultúrneho podujatia zodpovedá za dodržiavanie bezpečnostných predpisov v zmysle ust. § 5 zákona č. 96/1991 Zb. o verejných kultúrnych podujatiach a v zmysle ust. § 415, 420 ods. 1 a 2 , § 421a ods. 1 Občianskeho zákonníka porušil právne povinnosti.

6.Krajský súd ďalej uviedol, že nároky z titulu ochrany osobnosti nie je možné uplatniť na základe totožných skutkových tvrdení, na ktorých základe sa uplatňujú nároky na bolestné a náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia. Má byť vedľa nároku na náhradu škody na zdraví i nárok na ochranu osobnosti, musia tieto dva inštitúty vychádzať z odlišných skutkových tvrdení. Tieto odlišné skutkové tvrdenia by sa zásadne mali týkať zásahov do odlišných dielčích osobnostných práv než tých, ktoré odpovedajú zásahom do práva na život a zdravie / viď Nález Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 04.05.2005, sp. zn. Pl.ÚS 16/04, keď nevylúčil, pokiaľ jednorazové odškodnenie nie je dostatočnou satisfakciou za vzniknutú ujmu na osobnostných právach, aby sa dotknuté osoby domáhali ďalšej satisfakcie podľa ustanovení na ochranu osobnosti. Nároky z titulu ochrany osobnosti však nie je možné uplatniť na základe totožných skutkových tvrdení, na ktorých základe sa uplatňujú nároky na bolestné a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia/.

7.Odvolací súd záverom uviedol, že nemecké všeobecné súdy vytvorili právne pravidlo, ktoré judikovali vo vzťahu k odškodneniu nemajetkovej ujmy v konaní princezny Soraya Esfandiary-Bakhtiary. V rozhodnutí súd skonštatoval, že právo nie je vždy identické s množinou písaných zákonov, oproti pozitívnym právnym normám stanovenými štátnou mocou a môže vzniknúť za určitých okolností "právo na viac" , ktoré nájde svoj prameň v ústavne komformnom právnom poriadku a môže pôsobiť ako korelatív vo vzťahu k písanému zákonu, toto nájsť a premietnuť do rozhodnutia je úlohou súdnictva. Úlohy kladené na súdnictvo môžu vyžadovať, aby svoj výraz v akte hodnotiaceho poznania našli výraz hodnotovej predstavy, ktoré však nie sú v písaných textoch zákonov vôbec alebo sú nedostatočné a aby boli premietnuté do rozhodnutia. Sudca sa musí zdržať ľubovôle, jeho rozhodnutie musí spočívať na racionálnej argumentácii, musí byť z neho zrejmé, že písaný zákon neplní svoju funkciu spočívajúcu v spravodlivom riešení právneho problému. Sudcovské rozhodnutie vyplňuje medzery v zákone podľa meradiel praktického rozumu a fundovaných všeobecných predstáv o spravodlivosti panujúcej v spoločnosti". Obdobne riešili priznanie náhrady nemajetkovej ujmy aj štandardné zákonné úpravy napr. vo Francúzsku či Švajčiarsku, kde francúzsky Code civil alebo švajčiarsky Zivilgesetzbuch dáva sudcovi voľnú ruku s poukazom na to, že rozhodnutie každého jednotlivého právneho prípadu prináleží len sudcovi a zákonodarná moc, ani výkonná moc nemajú v pôsobnosti nariaďovať sudcovi, ako má jednotlivý prípad rozhodnúť.

8.Odvolací súd uviedol, že bude úlohou súdu v ďalšom konaní dostatočne vyhodnotiť právnu kvalifikáciu nárokov, ktorých sa žalobkyňa dožaduje, pričom nie je ňou v žalobnom návrhu viazaný. Musí spoľahlivo zistiť skutkový stav veci doterajších plnení žalobkyne z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia / s poukazom na už priznanú sumu poskytnutého plnenia titulom bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia/, okolnostiam, ktorým doteraz nevenoval pozornosť, hlavne či boli žalobkyňou uplatnené, za akých podmienok, koľko bolo plnené, v akej výške, za aké konkrétne ujmy, či nejde o ďalšie zvýšenie, ktoré musí byť samozrejme uplatňované podľa zákonom stanovených podmienok (zákon č. 437/2004 Z. z.).

9.Na výzvu prvoinštančného súdu, aby sa žalobkyňa vyjadrila k žalobe v zmysle právneho názoru, uvedeného v rozhodnutí odvolacieho súdu zo dňa 24.05.2016, žalobkyňa v písomnom podaní zo dňa 23.01.2020 uviedla nasledovné: Okresný súd Trenčín predchádzajúcim rozsudkom v tejto veci, ktorý bol odvolacím súdom zrušený, priznal žalobkyni titulom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch sumu 30.000,- eur a vo zvyšnej časti uplatneného nároku žalobu zamietol, pričom žalobkyňa proti takémuto rozsudku odvolanie nepodala a preto v ďalšom konaní uplatňuje žalobkyňa tento nárok len v rozsahu tejto sumy. Súd svoje rozhodnutie o priznaní náhrady žalobkyni v takejto výške odôvodnil tým, že pri rozhodovaní zohľadnil, že v tomto prípade bolo náhle a neočakávane zasiahnuté právo na zdravie veľmi mladého a zdravého človeka v tom čase vo veku 19 rokov na prahu dospelého života a to na kultúrnom podujatí, ktorého účelom bolo poskytnutie zábavy, že žalobkyňa v dôsledku

zranení prežila šok, mnoho fyzického i psychického trápenia, po dlhý čas bola v nemocnici odlúčená od najbližších a jej zranenia si vyžiadali dlhodobú liečbu a napriek tomu majú trvalé následky, v dôsledku ktorých je znížená kvalita osobného i spoločenského života žalobkyne. Súd zdôraznil, že neprihliadal len na subjektívne pocity žalobkyne, ale aj na objektívne hľadisko a dospel k záveru, že predmetnú ujmu by obdobne vnímala aj každá iná fyzická osoba a považovala by ju za ujmu závažnú. Keďže predmetom konania nebolo odškodnenie sťaženia spoločenského uplatnenia žalobkyne, súd neprihliadal na žalobkyňou tvrdené konkrétne trvalé následky zranení, ktoré utrpela. Ďalej súd uviedol, že zohľadnil aj to, že k neoprávnenému zásahu, za ktorý je zodpovedný žalovaný ako podnikateľ, došlo pri výkone jeho podnikateľskej činnosti, ktorú vykonával nepochybne za účelom dosiahnutia zisku a že žalovaný naďalej v tejto oblasti podniká a verejné kultúrne podujatie, pri ktorom došlo k neoprávnenému zásahu, organizuje opakovane každoročne a preto zaplatenie nemajetkovej ujmy v takejto výške zrejme nebude mať pre žalovaného likvidačný charakter. Tiež súd uviedol, že prihliadol aj na postoj žalovaného prezentovaný v súdnom konaní, ktorým tento absolútne a bezvýnimočne odmietal pripustiť akýkoľvek podiel zodpovednosti na ujme na osobnostných právach žalobkyne a do vyhlásenia tohto predchádzajúceho rozsudku sa žalovaný výslovne neospravedlnil žalobkyni za nespornú skutočnosť, že na festivale, ktorého bol on organizátorom, utrpela ujmu na osobnostných právach a obmedzil sa len na všeobecné konštatovanie, že celej udalosti je mu ľúto, pričom dával do popredia vlastnú ujmu, ktorú mal udalosťou utrpieť. Napokon súd uviedol, že prihliadol tiež na skutočnosť, že žalobkyni už bolo zo strany poisťovne žalovaného poskytnuté plnenie titulom bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 11.311,05 eur. Z týchto dôvodov považoval súd sumu 30.000,- eur za primeranú náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, zodpovedajúcu zákonným hľadiskám a všetkým zisteným okolnostiam prípadu, pričom táto nevybočuje ani z rámca priznávaných plnení súdmi SR v iných obdobných veciach. Krajský súd v Trenčíne v rozhodnutí, ktorým zrušil predchádzajúci rozsudok okresného súdu v tejto veci uviedol, že okresný súd v odôvodnení len skonštatoval, že žalobkyňa si ochranu svojich osobnostných práv neuplatňuje na totožných skutkových tvrdeniach, ako si uplatnila nárok na náhradu škody mimosúdne, avšak neuviedol rozdielnosť týchto skutkových tvrdení, pričom mal zvažovať a vylúčiť, aby tie isté následky neboli uplatňované aj cez ustanovenia § 11 a násl. Obč. zák. Odvolací súd uviedol, že je potrebné zisťovať, či následky spojené so škodou na zdraví žalobkyne nie sú nárokom podľa § 444 Obč. zák., pretože ak by boli priznané podľa zásad pre odškodňovanie sťaženia spoločenského uplatnenia, tak by ich nebolo možné posudzovať podľa § 11 a násl. Obč. zák., pretože nárok na sťaženie spoločenského uplatnenia má povahu špeciálnej úpravy vo vzťahu k ochrane osobnosti. Zároveň však odvolací súd uviedol, že pri dodržiavaní prílišného formalizmu pri posudzovaní tejto veci by bolo žalobkyni odopreté uplatňovanie nároku v zmysle § 11 a násl. Obč. zák. a inštitútom sťaženia spoločenského uplatnenia by bola tak fakticky ukrátená o určitú sumu nemajetkovej ujmy, kde zákonný limit výšky nemajetkovej ujmy nie je explicitne stanovený a tento posudzuje vždy súd. Napokon odvolací súd uviedol, že v ďalšom konaní bude úlohou súdu dostatočne vyhodnotiť právnu kvalifikáciu nárokov, ktorých sa žalobkyňa dožaduje, pričom nie je touto kvalifikáciou v žalobe viazaný a spoľahlivo zistiť skutkový stav veci doterajších plnení žalobkyni z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia s poukazom na už poskytnutú sumu plnenia.

10.Žalobkyňa uviedla, že podanou žalobou rozhodne neuplatňuje nárok na náhradu škody na zdraví v rozsahu plnenia, ktoré jej už bolo titulom bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia mimosúdne poskytnuté poisťovateľom žalovaného vo výške 11.311,05 eur. Podkladom pre ustálenie tejto sumy náhrady škody na zdraví bol znalecký posudok č. 9/2010 zo dňa 26.8.2010 znalca MUDr. Július De Riggo, PhD. z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Chirurgia a Neurochirurgia. Z obsahu a záveru tohto znaleckého posudku vyplývalo, že výška náhrady za bolesť (bolestné) bola určená celkovým počtom 705 bodov, čo predstavuje náhradu škody vo výške 10.194,30 eur a že výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia bola určená celkovým počtom 75 bodov, čo predstavuje náhradu škody vo výške 1.116,75 eur. Z toho je zrejmé, že za sťaženie spoločenského uplatnenia bolo zo strany žalovaného doposiaľ poskytnuté žalobkyni plnenie titulom náhrady škody vo výške 1.116,75 eur a nič viac. Z označeného znaleckého posudku pritom vyplýva, že takto bolo ohodnotené sťaženie spoločenského uplatnenia spočívajúce v jednostrannej stredne ťažkej poruche sluchu na 50 bodov a zároveň bolo priznané zvýšenie bodového hodnotenia o 50% (spolu 75 bodov) z dôvodu nízkeho veku pacientky a neschopnosti komunikovať. Podľa žalobkyne takto poskytnutým plnením titulom náhrady škody za sťaženie spoločenského uplatnenia vôbec nemohlo dôjsť k pokrytiu všetkých následkov, ktoré u žalobkyne v dôsledku utrpenej ujmy na zdraví nastali a ktoré sú trvalého charakteru a znižujú kvalitu života žalobkyne, pričom práve tieto následky by mali byť pokryté uplatneným nárokom na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch z titulu neoprávneného zásahu do osobnostných práv žalobkyne v

zmysle § 11 a násl. Obč. zák. Už z uvedeného rozhodnutia odvolacieho súdu v tejto veci je podľa žalobkyne zrejmé, že aj tento zastáva názor, že je rozdiel medzi „náhradou škody“ a „nemajetkovou ujmou“ a že zodpovednosť za škodu a nemajetková ujma nie sú totožné pojmy, pretože sú upravené odlišne, keď Občiansky zákonník oddeľuje systematicky nápravu nemajetkovej ujmy pri zásahu do osobnostných práv a ujmu vo forme bolestného alebo sťaženia spoločenského uplatnenia v rámci posúdenia zodpovednosti za škodu. Preto podľa žalobkyne nemožno dospieť k záveru, že ak sa niekomu ublížilo na zdraví, tak jeho nároky sú vyčerpané ustanoveniami o zodpovednosti za škodu a vylučujú sa iné nároky podľa ustanovení o ochrane osobnosti. Z Občianskeho zákonníka je zrejmé, že tento pripúšťa, aby sa nezávisle popri sebe uplatňovali viaceré nároky, ktoré vznikli spáchaním jedného skutku, a to tak v prípade úpravy zodpovednosti za škodu ako aj v prípade zásahu do osobnostných práv. Dokonca ustanovenie § 16 Obč. zák. výslovne pripúšťa, že neoprávneným zásahom do ochrany osobnosti môže vzniknúť aj škoda. Teda, ak sa jedným skutkom spôsobila nemajetková ujma na osobnostných právach a zároveň aj škoda (na zdraví), tak zákon výslovne pripúšťa, že tieto dva osobitné nároky sa navzájom nevylučujú ani nevyčerpávajú a uvedené ustanovenie § 16 Obč. zák. sa tak vníma len ako osobitná skutková podstata škody spôsobenej zásahom do osobnostného práva. Preto aj keď v časti o zodpovednosti za škodu sa obdobný odkaz nenachádza, neznamená to, že uplatnenie práva na náhradu škody na zdraví podľa § 444 Obč. zák. (za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia) automaticky vylučuje nároky vyplývajúce zo zásahu do osobnostných práv. Teda v platnom práve neexistuje dôvod spochybňovať, že popri finančnom odškodnení nemajetkovej ujmy spôsobenej na zdraví (náhrada bolestného a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia) sa pripúšťa aj uplatnenie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej zásahom do osobnostných práv (vrátane práva na život a zdravie). Preto právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 2 Obč. zák. na jednej strane a nároky na náhradu škody na zdraví za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia podľa § 444 ods. 1 Obč. zák. na druhej strane, treba považovať za samostatné právne prostriedky ochrany fyzickej osoby, ktoré sa navzájom nevylučujú a sú vzájomne prepojené. Žalobkyňa nezakladá uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch na totožných skutkových tvrdeniach ako nárok na náhradu škody, hoci je zrejmé, že ak sú oba tieto nároky odvodzované od tej istej udalosti a teda toho istého protiprávneho zásahu do telesnej integrity žalobkyne, tak musia určité znaky zhodnosti vykazovať. Z doterajšieho odôvodnenia uplatneného nároku žalobkyne na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch je zrejmé, že žalobkyňa tento vôbec nezakladá na takých skutkových tvrdeniach, ktoré by bolo možné stotožniť s nárokom na náhradu škody titulom bolestného a táto skutočnosť by ani nemala byť medzi stranami sporná. Preto v časti už poskytnutej náhrady škody za bolestné vo výške 10.194,30 eur nemôže ísť o totožný nárok vôbec. Pokiaľ ide o už poskytnutú náhradu škody za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 1.116,75 eur, tak ani v tejto časti nejde o plnenie založené na skutočnosti totožnej s tvrdeniami žalobkyne, od ktorých odvodzuje uplatňovaný nárok v tomto konaní. Je len logické, že žalobkyňa pri odôvodnení tohto nároku vychádza zo skutkového základu, že pri neoprávnenom zásahu do jej osobnostných práv utrpela stredne ťažkú poruchu sluchu, čo je diagnóza určená pre bodové hodnotenie sťaženia jej spoločenského uplatnenia, avšak žalobkyňa od tohto skutkového základu odvodzuje ďalšie skutočnosti, na ktorých svoj nárok zakladá a ktoré neboli a ani nemohli byť pri bodovom hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia zohľadnené. Žalobkyňa uviedla, že podstata zníženia kvality jej života od nízkeho veku už po celú dobu trvania jej života spočíva jednak v tom, že je jednostranne nepočujúcou osobou a jednak v tom, že je osobou trpiacou trvalým šumením (tinitom) v poškodenej časti jej sluchového orgánu. Žalobkyňa poukázala na to, že v dôsledku jednostrannej hluchoty je vystavená zvýšenému riziku úrazu pri viacerých činnostiach v bežnom živote, najmä v čase jej účasti v cestnej premávke, či už ako vodiča, cyklistu alebo chodca, ale aj pri ďalších činnostiach, ďalej je diskvalifikovaná z viacerých profesijných činností, ktoré by s ohľadom na svoje schopnosti a vzdelanie mohla vo svojom pracovnom živote inak vykonávať a napokon je sťažená aj jej bežná komunikácia pri osobnom kontakte s inými ľuďmi ako aj prostredníctvom technických zariadení. Žalobkyňa poukázala na to, že v dôsledku trvalého šumenia v poškodenej časti jej sluchového orgánu je znížená hodnota jej odpočinku a relaxácie, keď žalobkyňa v tichom prostredí a najmä pred spánkom pociťuje takéto šumenie ako výrazný diskomfort a toto jej znižuje aj kvalitu oddychu potrebného pre ďalší zdravý život. Napokon žalobkyňa poukazuje na to, že v dôsledku utrpeného poškodenia sluchu podstatne ťažšie znáša bežné chrípkové ochorenia spojené s prechladnutím a nádchou. Je zrejmé, že takto prednesené skutkové tvrdenia, na ktorých žalobkyňa zakladá uplatnený nárok v tomto konaní, nie sú tvrdeniami tých skutočností, ktoré boli premietnuté do bodového hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia žalobkyne a teda, ktoré by boli už poskytnutým plnením na náhradu škody žalobkyni reparované. Žalobkyňa predložila k svojim skutkovým tvrdeniam znalecký posudok č. 39/2019 zo dňa 18.11.2019 od LEGE ARTIS znalecká organizácia, s.r.o. z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie

Traumatológia, Chirurgia a Neurochirurgia, z ktorého vyplynulo, že súčasťou bodového hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia žalobkyne v predošlom horeuvedenom znaleckom posudku neboli ďalšie diagnózy, a to čiastočná strata vlasov, deformita tváre u ženy stredného stupňa, drobné neurologické odchýlky od normy, za ktoré bolo zároveň stanovené bodové hodnotenie vrátane jeho zvýšenia spolu na 580 bodov, čo predstavuje náhradu vo výške 8.386,80 eur. Žalobkyňa ďalej predložila lekársku správu z psychologického vyšetrenia zo dňa 6.9.2019 od PhDr. et Mgr. Aleny Bednárovej, klinického psychológa, z ktorej vyplývalo, že u žalobkyne po prekonaní život ohrozujúcej traumy je v klinickom obraze manifestný deficit v procese učenia, celková mentálna flexibilita je v oslabení, ťažkosti sa manifestujú najmä v oblasti exekutívnych funkcií, potenciál uplatniť sa na trhu práce je redukovaný a prítomná je úzkosť v strednom pásme s diskrétnymi prejavmi PTSD (posttraumatická stresová porucha). Žalobkyňa predložila aj lekársku správu zo dňa 18.7.2019 od MUDr. Evy Ralausovej, otorinolaryngológa, z ktorej vyplývalo, že v poškodení sluchu žalobkyne nenastala žiadna zmena a u tejto pretrváva tinnitus vľavo a horšia zrozumiteľnosť reči v hluku. Žalobkyňa ďalej uviedla, že aj z týchto ďalších dôkazov tak vyplýva, že následky neoprávneného zásahu do jej práva na život a zdravie neboli a nemohli byť odškodnené poskytnutím plnenia vo výške 1.116,75 eur titulom náhrady škody za sťaženie spoločenského uplatnenia, ku ktorému došlo zo strany poisťovateľa žalovaného a že žalobkyňa dôvodne uplatňuje aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle § 13 ods. 2 Obč. zák. Konečné rozhodnutie o výške tohto nároku je vecou úvahy súdu v zmysle kritérií vymedzených v § 13 ods. 3 Obč. zák. po zhodnotení všetkých rozhodujúcich a objektívne zistených skutočností týkajúcich sa trvalého zníženia kvality života žalobkyne ako aj okolností, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobkyne došlo. Podľa žalobkyne je vzhľadom na všetky doposiaľ zistené skutočnosti v tomto konaní požadovaná suma náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 30.000,- eur plne opodstatnená a primeraná.

11.Žalovaný k vyjadreniu žalobkyne uviedol nasledovné: Žalovaný po oboznámení sa s podaním žalobkyne zo dňa 23.1.2020, ktoré je označené ako Doplnenie odôvodnenia výšky nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, uvádza, že vyjadrenie žalobkyne je svojím obsahom v časti o zaplatenie 8.386,80 eur zmenou žaloby. Podľa ustanovenia § 140 ods. 1 CSP zmena žaloby je návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo alebo sa uplatňuje iné právo. Podľa ustanovenia § 140 ods. 2 CSP zmenou žaloby je i podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe. Žalobkyňa podaním zo dňa 23.1.2020, i keď nazvanom ako doplnenie odôvodnenia výšky nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, v skutočnosti zmenila žalobu v časti o zaplatenie 8.386,80 eur tak, že doplnila rozhodujúce skutočnosti tvrdené v žalobe. Žalobkyňa doteraz celú sumu 30.000,- eur požadovala ako náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch za zásah do zdravia žalobkyne, a to za v článku III. žaloby uvádzané následky:
- Utrpenie úrazu s následkom trvalého poškodenia zmyslového orgánu - sluchu, v dôsledku
čoho žalobkyňa (podľa čl. III. žaloby) čiastočne nepočuje na jedno ucho, má v ňom stav trvalého šumenia, čím je v zmysle žaloby znížená kvalita jej života a obmedzená možnosť jej ďalšieho profesijného života;
- Zhoršené možnosti oddychu a znížená kvalita spánku.
Podľa popisu skutkových okolností ide o okolnosti odškodňované v rámci sťaženia spoločenského uplatnenia, čo potvrdil aj odvolací súd. Žalobkyňa zmenila žalobu - o doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe, pretože podľa podania zo dňa 23.1.2020 sa žalobkyňa dožaduje zaplatenia 8.386,80 eur, ktoré odôvodňuje nárokom na náhradu škody na zdraví, konkrétne na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia za tieto ďalšie diagnózy, ktoré (ako sa uvádza na str. 6 zmeny žaloby) neboli v predošlom znaleckom posudku a to:
- čiastočná strata vlasov,
- deformita tváre u ženy stredného stupňa,
- drobné neurologické odchýlky od normy,
za ktoré bolo stanovené bodové hodnotenie vrátane jeho zvýšenia na 580 bodov, teda sumu
náhrady 8.386,80 eur za sťaženie spoločenského uplatnenia, podľa Znaleckého posudku číslo
39/2019, vypracovaného LEGE ARTIS znalecká organizácia, s.r.o. Vzhľadom na predložený Znalecký posudok číslo 39/2019, vypracovaný LEGE ARTIS znalecká organizácia, s.r.o., je žaloba v časti prevyšujúcej sumu 8.386,80 eur úplne nedôvodná a vzhľadom na uznesenie odvolacieho súdu nemôže byť žalobkyni priznaný nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch; priznané môže byť len zvýšenie nároku na náhradu škody z titulu za sťaženia spoločenského uplatnenia (str. 18 a 19 rozhodnutia odvolacieho súdu), ak také žalobkyňa preukáže. Žalobkyňa tak uplatnila nové nároky na

náhradu škody na zdraví, na odškodnenie sťaženia spoločenského uplatnenia v súvislosti s troma zisteniami, novými v tomto konaní:
- čiastočná strata vlasov,
- deformita tváre u ženy stredného stupňa,
- drobné neurologické odchýlky od normy.
Podľa súkromného znaleckého posudku: Znalecký posudok číslo 39/2019, vypracovaný LEGE ARTIS znalecká organizácia, s.r.o. (str. 15), ide o stanovenie rozsahu sťaženia spoločenského uplatnenia po predmetnom úraze zo dňa 18.7.2009, čo právne aj skutkovo vylučuje, aby mohlo ísť zároveň o nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, podľa ustanovenia § 12 a nasl. Občianskeho zákonníka.
Podľa súkromného znaleckého posudku: Znalecký posudok číslo 39/2019, vypracovaný LEGE ARTIS znalecká organizácia, s.r.o. (str. 15): Rok 2010 možno považovať za dátum, kedy bolo možné po prvýkrát hodnotiť sťaženie spoločenského uplatnenia. Znalecká organizácia preto doplnila na str. 15 súkromného znaleckého posudku tri nové diagnózy do sťaženia spoločenského uplatnenia a tieto aj bodovo ohodnotila. Z tohto sa javí ako preukázané, že žalobkyňa tieto nároky mala a tieto mohli byť prvýkrát hodnotené ako sťaženie spoločenského uplatnenia už v roku 2010, pretože tento stav existoval od roku 2010 a nebol podľa zistení uvádzaných v súkromnom znaleckom posudku zmenený od roku 2010. Stav odchýlok je stacionárny už od roku 2010 a aj ďalšie doplnené diagnózy existovali už v roku 2010. Nie je nám preto zrejmé, prečo právny zástupca žalobkyne prvýkrát uviedol tieto novoty v tomto konaní až v roku 2020. Podľa ustanovenia § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa právo na náhradu škody premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Žalovaný musí z dôvodu právnej istoty vzniesť a teda vznáša námietku premlčania práva na zaplatenie sumy 8.386,80 EUR, ktoré žalobkyňa podaním zo dňa 23.1.2020, ako nové, doteraz neuplatnené právo, uplatnila na súde po uplynutí subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie nároku na náhradu škody spočívajúcej v sťažení spoločenského uplatnenia v dôsledku:
- čiastočná strata vlasov,
- deformita tváre u ženy stredného stupňa,
- drobné neurologické odchýlky od normy.
Žalovaný tvrdil, že nárok je premlčaný, tieto nároky mali byť uplatnené na súde najneskôr do konca roka 2012 s konkrétnou špecifikáciou tak, ako to urobil právny zástupca žalobkyne s podaním až zo dňa 23.1.2020. Pokiaľ súd poskytne stranám konania predbežné právne posúdenie v tom zmysle, že toto právo nie je premlčané, žalovaný, tak ako doteraz ohľadom všetkých riadne uplatnených nárokov na náhradu škody na zdraví spraví všetky potrebné úkony na zabezpečenie náhrady riadne uplatneného a nepremlčaného nároku na náhradu škody na zdraví, za ktorý objektívne zodpovedá. Žalovaný výslovne popieral, že žalovaný zasiahol do práva žalobkyne na ochranu osobnosti v nejakom rozsahu, ktorý by nebol pokrytý v rámci systému náhrady škody na zdraví za sťaženie spoločenského uplatnenia, všetky tvrdenia o následkoch, ktoré uvádza žalobkyňa v podaní zo dňa 23.1.2020, sa odškodňujú v rámci náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. Výslovne popieral tvrdené následky zníženia hodnoty odpočinku a relaxácie v dôsledku šumenia v uchu, pretože takéto následky neboli zistené ani predloženým súkromným znaleckým posudkom, a ak by také existovali, odškodňujú sa tiež (ako prípadné poruchy spánku) v rámci sťaženia spoločenského uplatnenia. Podľa súkromného znaleckého posudku žalobkyňa neutrpela žiadnu psychickú poruchu, neutrpela žiadne psychické následky po predmetnom úraze. Neboli zistené, ani preukázané poruchy spánku alebo odpočinku žalobkyne. Súkromný znalecký posudok preukazuje, že žalobkyňa poruchami spánku netrpí, podľa osobnej anamnézy na str. 10 súkromného znaleckého posudku vedie plnohodnotný život. Súkromný znalecký posudok preukazuje neexistenciu nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa neuvádza znalcom žiadne lekárske vyšetrenia od roku 2010 až do júla 2019 v súvislosti s úrazom, ktoré však boli iniciované až potrebou nechať si vypracovať súkromný znalecký posudok. Vzhľadom na doložený súkromný znalecký posudok navrhol súdu žalobu zamietnuť v celom rozsahu, a to v sume prevyšujúcej 8.386,80 eur z dôvodu, že žaloba nie je dôvodná a čo do sumy 8.386,80 eur z dôvodu premlčania nároku. Náhradu trov konania nežiadal.

12.Žalobkyňa k vyjadreniu žalovaného uviedla, že v prvom rade poukazuje na to, že doplnením odôvodnenia výšky nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch reagovala na procesný postup určený súdom na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 22.5.2019 a teda týmto podaním upresnila žalobu o následky, ktoré neboli ešte odškodnené podľa predchádzajúceho znaleckého posudku č. 9/2010, pričom ide o následky spadajúce tak pod náhradu škody na zdraví za sťaženie spoločenského uplatnenia, ako aj následky, ktoré nemožno v rámci náhrady škody na zdraví za sťaženie spoločenského uplatnenia odškodniť a ktoré tak možno odškodniť len v rámci náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Tento postup

žalobkyne napokon korešponduje aj so závermi vyplývajúcimi z rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorým bol predchádzajúci rozsudok okresného súdu v tejto veci zrušený a vec bola vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie, kde odvolací súd uviedol, že okresný súd mal zvažovať a vylúčiť, aby tie isté následky neboli uplatňované cez ustanovenia o náhrade škody ako aj cez ustanovenia o ochrane osobnosti a ak by boli určité následky priznané podľa zásad pre odškodňovanie sťaženia spoločenského uplatnenia, tak ich nemožno posudzovať podľa § 11 a násl. Obč. zák., pretože nárok sťaženia spoločenského uplatnenia má povahu špeciálnej úpravy vo vzťahu k ochrane osobnosti. Odvolací súd však uviedol tiež to, že pri dodržiavaní prílišného formalizmu pri posudzovaní tejto veci by žalobkyni bolo odopreté uplatňovanie nároku v zmysle § 11 a násl. Obč. zák. a inštitútom sťaženia spoločenského uplatnenia by bola tak fakticky ukrátená o určitú sumu nemajetkovej ujmy, kde zákonný limit výšky nemajetkovej ujmy nie je explicitne stanovený a tento posudzuje vždy súd. Tiež odvolací súd uviedol, že bude úlohou súdu v ďalšom konaní vyhodnotiť právnu kvalifikáciu nárokov, ktorých sa žalobkyňa dožaduje a že touto kvalifikáciou v žalobe nie je viazaný. Žalobkyňa s poukazom na takéto právne závery vyplývajúce z rozhodnutia odvolacieho súdu v tejto veci považuje tvrdenia žalovaného o tom, že podaním žalobkyne zo dňa 23.1.2020, ktorým žalobkyňa doplnila odôvodnenie výšky nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, došlo ku zmene žaloby tým, že žalobkyňa v rámci tohto odôvodnenia uviedla, že doposiaľ nebola odškodnená ani za ujmy, ktoré jej vznikli čiastočnou stratou vlasov, deformitou tváre u ženy stredného stupňa a drobnými neurologickými odchýlkami od normy, čo sú nároky na náhradu škody na zdraví za sťaženie spoločenského uplatnenia, považuje za celkom nesprávne. Žalobkyňa uvedeným doplnením odôvodnenia výšky nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch uviedla všetky ďalšie ujmy, ktoré jej v dôsledku protiprávneho konania žalovaného vznikli a ktoré neboli zo strany žalovaného doposiaľ nahradené. Je nesporné, že žalobkyňa sa domáha žalobou v tomto štádiu konania zaplatenia peňažnej sumy vo výške 30.000,- eur a teda domáha sa peňažného nároku proti žalovanému ako takého, pričom právne posúdenie tohto nároku (ustálenie právneho titulu uplatneného nároku) je vždy vecou súdu. Pokiaľ by teda súd dospel k záveru, že suma 8.386,80 eur určená na základe znaleckého posudku č. 39/2019 predloženého na dôkaz žalobkyňou v prílohe jej podania zo dňa 23.1.2020, ako náhrada za ďalšie (doposiaľ neodškodnené) sťaženie spoločenského uplatnenia, je nárokom na náhradu škody na zdraví podľa § 444 Obč. zák. a nie nárokom na náhradu nemajetkovej ujmy podľa ustanovení § 11 a násl. Obč. zák., tak táto skutočnosť by nemala vôbec žiaden vplyv na dôvodnosť uplatneného nároku žalobkyne v tejto časti, teda v rozsahu sumy 8.386,80 eur, ktorý by tak bol uplatnený včas a riadne už podanou žalobou. Táto suma je predsa nepochybne obsiahnutá v sume uplatneného nároku a pri rešpektovaní zásady, že právne posúdenie uplatneného nároku je vždy vecou súdu, nemožno dospieť k žiadnemu inému záveru, než tomu, že žalobkyňa takýto nárok na peňažné plnenie (bez ohľadu na jeho právnu kvalifikáciu) uplatnila už podaním predmetnej žaloby. Ak odvolací súd výslovne uviedol, že v ďalšom konaní bude úlohou súdu dostatočne vyhodnotiť právnu kvalifikáciu nárokov, ktorých sa žalobkyňa dožaduje, pričom nie je touto kvalifikáciou v žalobe viazaný, tak potom je nepochybné, že podaním žalobkyne zo dňa 23.1.2020, ktorým žalobkyňa doplnila odôvodnenie výšky požadovaného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, nemohlo dôjsť k žiadnej zmene žaloby tak, ako to nesprávne tvrdí žalovaný v jeho vyjadrení zo dňa 25.2.2020. Zo strany žalobkyne nejde o žiadnu podstatnú zmenu ani doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe, keď žalobkyňa v priebehu celého konania zakladá uplatnený nárok na tom, že poskytnutým plnením zo strany žalovaného titulom náhrady škody na zdraví pred podaním žaloby nedošlo zďaleka k odškodneniu ujmy, ktorá žalobkyni vo sfére jej osobnostných práv, medzi ktoré patrí aj právo na život a zdravie, vznikla. Prípadné iné právne posúdenie uplatneného nároku (jeho časti) súdom nevyžaduje zmenu žaloby, ale naopak je činnosťou súdu pri rozhodovaní o uplatnenom nároku. Opačné tvrdenia žalovaného o tejto veci preto nemajú žiadne opodstatnenie. V nadväznosti na to nemôže mať žiadne opodstatnenie ani žalovaným vznesená námietka premlčania vo vzťahu k tejto časti uplatneného nároku vo výške 8.386,80 eur odôvodnená poukazom na ustanovenie § 106 ods. 1 Obč. zák. a tvrdením, že žalobkyňa právo na zaplatenie tejto sumy mala uplatniť až podaním zo dňa 23.1.2020. V prvom rade k tejto námietke premlčania treba uviesť, že žalobkyňa uplatňuje podanou žalobou (od začiatku) zaplatenie peňažnej sumy 30.000,- eur a teda nepochybne sumy prevyšujúcej sumu 8.386,80 eur a právna kvalifikácia uplatneného nároku na zaplatenie takejto sumy je vecou súdu, čo logicky znamená, že tvrdenie žalovaného o tom, že žalobkyňa by nárok na zaplatenie sumy 8.386,80 eur uplatnila až podaním zo dňa 23.1.2020, nemá žiadne opodstatnenie. V druhom rade k tejto námietke premlčania treba žalobkyňa uviedla, že aj pri samostatnom posudzovaní nároku na zaplatenie peňažnej sumy 8.386,80 eur ako nároku na náhradu škody na zdraví z hľadiska jeho premlčania podľa § 106 ods. 1 Obč. zák., nie je námietka žalovaného správna, keď je nepochybné, že subjektívna premlčacia doba na uplatnenie takéhoto práva vyplývajúca z tohto zákonného ustanovenia začne plynúť za súčasného splnenia dvoch podmienok, a to že sa

poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. To znamená, že pri takomto posudzovaní tohto nároku z hľadiska jeho premlčania by sa žalobkyňa nepochybne o škode na zdraví z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia v rozsahu podľa znaleckého posudku č. 39/2019 dozvedela až z tohto znaleckého posudku, v ktorom bolo takéto (ďalšie) sťaženie spoločenského uplatnenia konštatované a bodovo hodnotené. Keďže ide o znalecký posudok zo dňa 18.11.2019, tak je nepochybné, že najskôr dňom podania takéhoto znaleckého posudku sa mohla žalobkyňa o takejto (ďalšej) škode dozvedieť. Potom, ak by aj v teoretickej rovine malo byť podanie žalobkyne zo dňa 23.1.2020 považované za samostatné uplatnenie takéhoto nároku na náhradu škody na zdraví, tak nepochybne by k nemu došlo v rámci subjektívnej premlčacej doby v zmysle § 106 ods. 1 Obč. zák., pričom objektívna premlčacia doba v zmysle § 106 ods. 2 Obč. zák. pri škode na zdraví neplatí. Z týchto podstatných dôvodov preto ani žalovaným vznesená námietka premlčania vo vzťahu k nároku na zaplatenie 8.386,80 eur nemá žiadne opodstatnenie. K tvrdeniam žalovaného týkajúcim sa neopodstatnenosti uplatneného nároku žalobkyne na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch z dôvodu nepreukázania takých následkov neoprávneného zásahu do práva žalobkyne na život a zdravie, ktoré by neboli pokryté už náhradou škody na zdraví za sťaženie spoločenského uplatnenia, žalobkyňa uviedla, že tieto považuje tiež za celkom neopodstatnené a účelové a v tomto smere trvala na všetkých skutočnostiach, uvedených v jej podaní zo dňa 23.1.2020, ktorým doplnila odôvodnenie výšky nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Žalobkyňa k tomu dodala len to, že ak zo znaleckého dokazovania jednoznačne vyplýva, že v dôsledku utrpenej ujmy na zdraví je od mladého veku jednostranne nepočujúcou osobou a zároveň osobou trpiacou trvalým šumením (tinitom) v poškodenej časti sluchového orgánu, tak je objektívne zrejmé, že takéto trvalé zdravotné poškodenie kvalitu života žalobkyne od jej nízkeho veku podstatne znižuje a bude znižovať počas celého života žalobkyne. Je vecou súdu, ako vyhodnotí tvrdenia žalobkyne o znížení kvality jej odpočinku a spánku v dôsledku uvedeného trvalého poškodenia zdravia a tiež o jej vylúčení z viacerých oblastí pracovného uplatnenia ako aj o zvýšení jej ohrozenia pri bežných činnostiach vo vonkajšom prostredí, avšak je zrejmé, že ide o objektívne skutočnosti odvodené od trvalého zdravotného postihnutia žalobkyne, ktoré nie je možné preukazovať konkrétnymi dôkazmi, pretože ide predovšetkým o subjektívne vnemy a prežívanie samotnej žalobkyne, ktoré môže táto len iným osobám interpretovať. Preto tvrdenia žalovaného o plnohodnotnom živote žalobkyne, ktoré navyše žalovaný vyvodzuje z osobnej anamnézy obsiahnutej na str. 10 znaleckého posudku č. 39/2019, kde sa vôbec ani výslovné vyjadrenie o tom, že žalobkyňa vedie plnohodnotný život, nenachádza, sú len jeho subjektívnym hodnotením veci, ktoré nemá v objektívne zistených skutočnostiach žiadne opodstatnenie a je v rozpore aj s listinnými dôkazmi, ktoré žalobkyňa na dôkaz v prílohe jej podania zo dňa 23.1.2020 predložila. Na základe vyššie uvedených skutočností žalobkyňa považuje všetky tvrdenia žalovaného obsiahnuté vo vyjadrení žalovaného zo dňa 25.2.2020 za nesprávne a neopodstatnené a na podanej žalobe trvá.

13.Zo znaleckého posudku č. 9/2010 MUDr. Júliusa de Riggo, PhD. zo dňa 26.08.2010 súd zistil, že v tomto posudku bolo ohodnotené z predmetného úrazu žalobkyne okrem bolestného aj sťaženie spoločenského uplatnenia (ďalej len SSU) to podľa položky 284b - jednostranná stredne ťažká porucha sluchu vo výške 50 bodov + 50% navýšenie podľa § 10 ods. 4 zák. t.j. o 25 bohov za: nízky vek pacientky a neschopnosť komunikovať. Iní diagnózy a položky neboli v posudku uvedené. V ods. 3) bodu A. časti III. Posudku sa uvádza okrem iného, že „ pretrváva porucha sluchu vľavo stredne ťažkého stupňa s tinitom, stav je možno hodnotiť ako ustálený a iný neurologický deficit nie je diagnostikovaný.“

14.Súd zistil vo Wikipédii, že Tinitus (lat. tinnitus alebo tinnitus aurium) alebo hučanie v ušiach alebo ušný šelest je (trvalejšie) počutie zvukov (hučania, šumenia, zvonenia, pískania, klopania a podobne) v uchu <https://sk.wikipedia.org/wiki/Ucho> iných než tých, ktoré prichádzajú zvonka (halucinácie <https://sk.wikipedia.org/wiki/Halucin%C3%A1cia> sa pod pojem nezaraďujú). Zvuky môžu v rôznych intervaloch silnieť alebo slabnúť. Na liečbu neexistuje zatiaľ spoľahlivá metóda.

15.V znaleckom posudku č. 39/2019 znaleckej organizácie LEGE ARTIS s.r.o. so sídlom v Košiciach zo dňa 18.11.2019 sa uvádza bodové hodnotenie SSU žalobkyne z predmetného úrazu nasledovne:
- Pol. 250d - čiastočná strata vlasov - 90 bodov + zvýšenie podľa § 10 ods. 4 zák. 90 bodov,
- Pol. 259d - deformita tváre u ženy stredného stupňa - 150 bodov + zvýšenie podľa § 10 ods. 4 zák. 150 bodov,
- Pol. - 256 - drobné neurologické odchýlky od normy - 100 bodov,
- Pol. 284b - jednostranná porucha sluchu vľavo - 50 bodov + zvýšenie podľa § 10 ods. 4 zák. 50 bodov,

- Celkom spolu 655 bodov. Ďalej sa uvádza, rok 2010 možno považovať za dátum, kedy bolo možné po prvý raz hodnotiť SSU. Znalecká organizácia považovala za nutné do plnenia SSU zahrnúť jazvu po operácii, táto má plošný charakter, je vo vlasatej časti a prezentuje sa viac ako lokalizovaná alopécia ako jazva, preto ju obodovali pol. č. 250d. Na základe prevedeného psychiatrického vyšetrenia žalobkyňa neutrpela žiadne psychické následky po predmetnom úraze. Znalecká organizácia navýšila jednotlivé položky podľa klinickej relevantnosti vzhľadom na trvalý hendikep poškodenej v ďalšom osobnom, pracovnom, aj spoločenskom živote, vzhľadom na vek, kedy dané poranenie utrpela. Dané trvalé následky sú stacionárne, nemožno očakávať zlepšenie ich rozsahu, stav nie je chirurgicky korigovateľný, kombinácia uvedených následkov spôsobuje trvalý kozmetický hendikep u mladej ženy. V osobnej anamnéze (na str. 10 posudku) sa uvádza, že skončila vysokú školu v Bratislave v r. 2015, rok bola na zahraničnej stáži v Anglicku, bola aj v USA, kde cestovala a potom nastúpila pracovať do firmy CEMMAC a.s. od r. 2016, s prácou je spokojná. Je slobodná, žije sama od r. 2018, kedy si kúpila byt, deti nemá, priateľa nemá, športuje vo voľnom čase - plávanie, korčuľovanie, bicykel, tenis, kolektívne športy, vo voľnom čase číta, počúva hudbu, venuje sa priateľom i rodine, cestuje do prírody i po mestách.

16.V lekárskej správe MUDr. Evy Ralausovej, ORL ambulancii v Trenčíne zo dňa 18.07.2019 sa uvádza po vyšetrení audio, že ide o stratu sluchu vpravo 2,7%, vľavo 53,2%, CSS 15,3%, pretrváva tinnitus vľavo, horšia zrozumiteľnosť reči v hluku a pacientke - žalobkyni bola doporučená zdravá životospráva a chránenie uší pred hlukom.

17.V závere psychologického vyšetrenia PhDr. Aleny Bednárovej so sídlom v Trenčíne zo dňa 06.09.2019 sa uvádza, že pacientka- žalobkyňa po prekonaní život ohrozujúcej traumy, v klinickom obraze manifestný deficit v procese učenia, celková mentálna flexibilita je v oslabení, ťažkosti sa manifestujú najmä v oblasti exekutívnych funkcií. Pacientkin potenciál uplatniť sa na trhu práce je redukovaný. Prítomná je úzkosť v strednom pásme, diskrétne prejavy PTSD. Vhodné zvážiť psychoterapeutické vedenie na spracovanie dôsledkov prežitých udalostí a plnohodnotné zaradenie sa do sociálneho života. V tejto správe sa uvádza, že pacientka v súčasnosti nespĺňa dostatočný počet diagnostických kritérií posttraumatickej stresovej poruche najmä vzhľadom k tomu, že od udalosti už uplynul značný čas, že sa pacientka vďaka resiliencii , obnoveniu vnútorných zdrojov a dostatočnej podpory sociálnej sieti dokázala navonok adekvátne prispôsobiť, avšak funkčné dôsledky pretrvávajú po súčasnosť a jej anticipovaná úzkosť je priamym následkom udalosti. Osobnosť je emočne menej stabilná, extrovertná, bez prítomnosti neurotických príznakov, bez psychotických prejavov. Subjektívne pacientka udala ťažkosti so spracovávaním traumatického materiálu, pocity skresleného vnímania pod vplyvom organického poškodenia vnútorného ucha, pretrvávajúce obavné, strachové myšlienky aj bez adekvátneho vonkajšieho podnetu, ťažkosti s plnohodnotným zaradením sa do sociálneho pracovného života.

18.Prvoinštančný súd upozorňuje, že rozhodnutie odvolacieho súdu je zo dňa 24.05.2016, teda z času, kedy do 30.06.2016 platil O.s.p. (Občiansky súdny poriadok) a od 01.07.2016 začal platiť nový procesný predpis a to CSP (Civilný sporový poriadok. Okresný súd vo svojom v poradí druhom rozhodnutí postupoval podľa týchto procesných ustanovení:

19.Podľa § 470 ods. 1 CSP (Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté predo dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

20.Podľa § 216 ods. 1, 2 CSP (ods. 1) súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu. (ods. 2) Súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, iba vtedy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

21.Podľa § 216 CSP civilné sporové konanie ako konanie, ktorého účelom je poskytovanie ochrany súkromným právnym vzťahom, je ovládané (okrem iného) dispozičným a prejednacím princípom. Konanie sa začne len na základe podanej žaloby. Žalobca vymedzuje predmet sporového konania a to pokiaľ ide o:
1. konkrétny právny vzťah, o ktorom tvrdí, že existuje a je ohrozený alebo porušený,
2.konkrétny nárok z tohto právneho vzťahu, ktorému žiada poskytnúť súdnu ochranu,
3.výšku alebo rozsah plnenia, ktoré z daného nároku žiada priznať.
Medzi sporovými stranami môže existovať viac právnych vzťahov ako aj v rámci jedného právneho vzťahu môže exitovať niekoľko ohrozených alebo porušených práv a žalobca sa nemusí domáhať

ochrany celého nároku, ale iba jeho časti. V súlade s autonómiou súkromnoprávnych vzťahov sú neposkytuje ochranu právnemu vzťahu, právu a ani nároku na plnenie, o ochranu ktorého žalobca nepožiadal. Teda súd sa v konaní môže zaoberať (teda v danom prípade, na ktorý sa nevzťahuje § 216 ods. 2 CSP) len právnym vzťahom, právom, ktoré sú uvedené v žalobe.

22.Žalobkyňa sa žalobou, podanou dňa 31.06.2011, domáha ochrany svojich osobnostných práv podľa § 11 Občianskeho zákonníka, výslovne špecifikovaných ako ochranu pred zásahom do práva na život a zdravie (telesnej integrity). Rovnako tak aj v návrhu na mimosúdne vyrovnanie nemajetkovej ujmy a náhrady škody zo dňa 12.10.2010, adresovanej žalovanému a tak isto aj v písomných vyjadreniach právneho zástupcu žalobkyne zo dňa 23.01.2020 a 24.03.2020. Z uvedeného je zrejmé, že tvrdený zásah do osobnosti žalobkyne spočíval v zásahu do jej práva na život a zdravie. V priebehu konania žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu zásah do osobnosti žalobkyne rozšírila o ďalšie skutočnosti resp. ďalšie následky, ujmy, o ktorých sa doteraz nerozhodovalo a žalobkyňa si ich neuplatňovala. Súd v tejto súvislosti uvádza, že uvedená rozšírená argumentácia, odôvodnenie žaloby, nemá vplyv na podstatu podanej žaloby a nejedná sa teda o zmenu žaloby, pretože nejde o zmenu v uplatňovanom právnom nároku. Stále sa totiž jedná o ochranu osobnosti z rovnakého skutkového základu. Zmena sa týka iba špecifikácie oblasti osobnostných práv žalobkyne, do ktorých mal žalovaný neoprávnene zasiahnuť.

23.Z dôvodu zmeny procesných predpisov od 01.07.2016 a v zmysle § 470 ods. 1 a § 216 CSP súd vychádza zo žaloby i písomných vyjadrení žalobkyne a to z konkrétneho právneho vzťahu, o ktorom tvrdí, že existuje a je ohrozený alebo porušený a z konkrétneho nároku z tohto právneho vzťahu, ktorému žiada žalobkyňa poskytnúť súdnu ochranu, ktorým sú nároky z ochrany osobnosti podľa § 11 a nasl. Obč. zák. Súd podľa týchto ustanovení nemôže žalovaný nárok posudzovať ako zmenu žaloby na náhradu škody za sťaženie spoločenského uplatnenia, ako sa domáhal žalovaný. Je dispozičným právom žalobkyne, či bude žiadať zaplatenie nemajetkovej ujmy podľa § 11 a nasl. Obč. zák. alebo náhradu škody za SSU, pričom je všeobecne známe zo súdnej praxe, že poškodený si môže uplatniť len jeden z týchto dvoch nárokov. Z obsahu žaloby a písomných vyjadrení žalobkyne je zrejmé, že si vybrala nárok podľa § 11 a nasl. Obč. zák. a súd žalobu posudzoval podľa § 11 a nasl. Obč. zák.

24.Žalovaný považoval doplnené vyjadrenie žalobkyne za zmenu žaloby a nárok uplatnený ako náhradu škody z ublíženia na zdraví - SSU a vzniesol námietku premlčania. Keďže žalobkyňa nežiadala o zmenu žaloby a ani súd neposúdil doplnenie žaloby podľa jej obsahu ako zmenu žaloby (žalobkyňa nežiadala a § 216 CSP), predmetom konania je stále nárok na ochranu osobnosti žalobkyne podľa § 11 a nal. Obč. zák. Podľa § 100 ods. 2,veta prvá Obč. zák. sa právo na ochranu osobnosti ako právo rýdzo osobnej povahy nepremlčuje, iba právo na náhradu škody spôsobenej neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti (§ 16 Obč. zák.), ale toto nie je predmetom tohto sporu. Pre úplnosť okresný súd uvádza, že žalobkyňa uplatňuje podanou žalobou (od začiatku) zaplatenie peňažnej sumy 30.000,- eur, pričom táto suma prevyšuje sumu 8.386,80 eur a ak by aj právna kvalifikácia uplatneného nároku na zaplatenie takejto sumy bola vecou súdu (ale nie je), znamená, že tvrdenie žalovaného o tom, že žalobkyňa by nárok na zaplatenie sumy 8.386,80 eur uplatnila až podaním zo dňa 23.1.2020, nemá žiadne opodstatnenie. Pri eventuálnom samostatnom posudzovaní nároku na zaplatenie peňažnej sumy 8.386,80 eur ako nároku na náhradu škody na zdraví z hľadiska jeho premlčania podľa § 106 ods. 1,2 Obč. zák. nie je námietka žalovaného dôvodná, pretože subjektívna premlčacia doba na uplatnenie takéhoto práva vyplývajúca z tohto zákonného ustanovenia začne plynúť za súčasného splnenia dvoch podmienok a to že sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Žalobkyňa sa nepochybne o škode na zdraví z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia v rozsahu podľa znaleckého posudku č. 39/2019 dozvedela až z tohto znaleckého posudku zo dňa 18.11.2019, v ktorom bolo takéto (ďalšie) sťaženie spoločenského uplatnenia konštatované a bodovo hodnotené a písomné doplnenie žaloby zo dňa 23.01.2020 bolo podané na súd v 2-ročnej premlčacej lehote podľa § 106 ods. 1 Obč. zák.

25.Podľa 100 ods. 2 Obč. zák. premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva.

26.Podľa § 16 Obč. zák. kto neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti spôsobí škodu, zodpovedá za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu.

27.Podľa § 106 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka (ods. 1) právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. (ods. 2) Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

28.Ďalej okresný súd v zmysle rozhodnutia odvolacieho súdu zisťoval, či v danej veci nešlo o tie isté následky, ktoré už boli žalobkyni odškodnené podľa § 444 Obč. zák.

29.Medzi stranami nebolo sporné a vyplýva to aj zo žaloby a písomných podaní strán sporu, že žalovaný zaplatil žalobkyni náhradu škody za bolestné a SSU z predmetného úrazu podľa znaleckého posudku MUDr. Júliusa De Riggo PhD č. 9/2010 zo dňa 26.08.2010vo výške spolu 11.311,05 eur a to konkrétne za :
- Bolestné za:
- zlomeninu lebečnej spodiny- prednej a strednej jamy, zlomeninu čelovej a spánkovej kosti, zlomeninu okraja očnice-čelovej kosti, poškodenie vnútorného ucha pri zlomenine lebečnej spodiny v jej strednej časti, otras mozgu II. stupňa, epidurálne krvácania s navýšením bodov za umelú ventiláciu a operáciu, celkovo 1.285 bodov,
- za SSU- sťaženie spoločenského uplatnenia za:
- jednostrannú stredne ťažkú poruchu sluchu s navýšením bodov za nízky vek pacientky a neschopnosť komunikovať, celkovo 75 bodov.

30.V predmetnom spore žalobkyňa doplnila svoj nárok o ďalšie ujmy, uvedené v znaleckom posudku č. 39/2019 znaleckej organizácie LEGE ARTIS s.r.o. so sídlom v Košiciach zo dňa 18.11.2019 z predmetného úrazu a to:
- Pol. 250d - čiastočná strata vlasov - 90 bodov + zvýšenie podľa § 10 ods. 4 zák. 90 bodov,
- Pol. 259d - deformita tváre u ženy stredného stupňa - 150 bodov + zvýšenie podľa § 10 ods. 4 zák. 150 bodov,
- Pol. - 256 - drobné neurologické odchýlky od normy - 100 bodov,
+ prvotné SSÚ: /Pol. 284b - jednostranná porucha sluchu vľavo - 50 bodov + zvýšenie podľa § 10 ods. 4 zák. 50 bodov/,
Celkom spolu 655 bodov vrátane odškodnenej položky 284b-75 bodov. Ďalej sa v posudku uvádza: rok 2010 možno považovať za dátum, kedy bolo možné po prvý raz hodnotiť SSU. Znalecká organizácia považovala za nutné do plnenia SSU zahrnúť jazvu po operácii, táto má plošný charakter, je vo vlasatej časti a prezentuje sa viac ako lokalizovaná alopécia ako jazva, preto ju obodovali pol. č. 250d. Na základe prevedeného psychiatrického vyšetrenia žalobkyňa neutrpela žiadne psychické následky po predmetnom úraze. Znalecká organizácia navýšila jednotlivé položky podľa klinickej relevantnosti vzhľadom na trvalý hendikep poškodenej v ďalšom osobnom, pracovnom, aj spoločenskom živote, vzhľadom na vek, kedy dané poranenie utrpela. Dané trvalé následky sú stacionárne, nemožno očakávať zlepšenie ich rozsahu, stav nie je chirurgicky korigovateľný, kombinácia uvedených následkov spôsobuje trvalý kozmetický hendikep u mladej ženy.

31.V lekárskej správe MUDr. Evy Ralausovej, ORL ambulancii v Trenčíne zo dňa 18.07.2019 sa uvádza po vyšetrení audio, že ide o stratu sluchu vpravo 2,7%, vľavo 53,2%, CSS 15,3%, pretrváva tinnitus vľavo, horšia zrozumiteľnosť reči v hluku a pacientke - žalobkyni bola doporučená zdravá životospráva a chránenie uší pred hlukom.

32.Porovnaním vyššie uvedených dvoch znaleckých posudkov súd dospel k záveru, že v súčasnosti u žalobkyni existujú ujmy, následky z predmetného úrazu, ktoré doteraz neboli odškodnené žiadnou formou, ani z titulu náhrady škody - bolestné a SSU a ani z titulu ochrany osobnosti. Išlo o tieto ujmy: čiastočná strata vlasov, deformita tváre ženy stredného stupňa, drobné neurologické odchýlky od normy, chránenie si uší pred hlukom - de facto vylúčenie návštevu hudobných festivalov a hlučných koncertov, hučanie v ušiach alebo ušný šelest, prítomná úzkosť v strednom pásme, diskrétne prejavy PTSD.

33.Žalobkyňa si vybrala a domáhala sa z titulu ochrany do jej práva na život a zdravie podľa § 11 a nal. Obč. zák. a súd ich posúdil vzhľadom na vyššie uvedené neodškodnené ujmy. Zároveň je tým vylúčené podľa súdnej praxe odškodnenie tejto ujmy ako náhrady škody za bolesť a SSU. Za zásah do práva na zdravie žalobkyne tak už bolo poskytnuté primerané zadosťučinenie iba v časti jednostranná porucha sluchu vľavo. Žalobkyňa sa však okrem odškodnenia za zásah do jeho práva na zdravie domáha aj

odškodnenia za zásah do jej práva na život, ktorý v sebe zahŕňa aj právo na súkromný, rodinný život a spoločenský život. Preto súd posudzoval dôvodnosť žaloby z týchto hľadísk.

34.Žalovaný výslovne popieral, že by zasiahol do práva žalobkyne na ochranu osobnosti v nejakom rozsahu, ktorý by nebol pokrytý v rámci systému náhrady škody na zdraví za sťaženie spoločenského uplatnenia, všetky tvrdenia o následkoch, ktoré uviedla žalobkyňa v podaní zo dňa 23.1.2020, sa odškodňujú v rámci náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. Výslovne popieral tvrdené následky zníženia hodnoty odpočinku a relaxácie v dôsledku šumenia v uchu, pretože takéto následky neboli zistené ani predloženým súkromným znaleckým posudkom, a ak by také existovali, odškodňujú sa tiež (ako prípadné poruchy spánku) v rámci sťaženia spoločenského uplatnenia. Podľa súkromného znaleckého posudku žalobkyňa neutrpela žiadnu psychickú poruchu, neutrpela žiadne psychické následky po predmetnom úraze. Neboli zistené, ani preukázané poruchy spánku alebo odpočinku žalobkyne. Súkromný znalecký posudok preukazuje, že žalobkyňa poruchami spánku netrpí, podľa osobnej anamnézy na str. 10 súkromného znaleckého posudku vedie plnohodnotný život. Súkromný znalecký posudok preukazuje neexistenciu nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa neuvádza znalcom žiadne lekárske vyšetrenia od roku 2010 až do júla 2019 v súvislosti s úrazom, ktoré však boli iniciované až potrebou nechať si vypracovať súkromný znalecký posudok.

35.Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

36.Podľa § 13 ods.1 až ods.3 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

37.Podľa čl.8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, v znení protokolov č. 3, 5 a 8, každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.

38.Podľa čl. 17 ods. 1,2 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach a Medzinárodného paktu o hospodárskych, sociálnych a kultúrnych právach (vyhl. č. 120/1976 Zb.) (ods.1.) nikto nesmie byť vystavený svojvoľnému zasahovaniu do súkromného života, do rodiny, domova alebo korešpondencie ani útokom na svoju česť a povesť. (ods.2.) Každý má právo na zákonnú ochranu proti takým zásahom alebo útokom.

39.Zodpovednosť podľa § 13 Občianskeho zákonníka je objektívnou zodpovednosťou, čo znamená, že jej vznik si nevyžaduje zavinenie a preto nemôže byť vylúčená ani dôkazom ospravedlniteľného omylu a pod. Vzniknutá nemajetková na osobnosti fyzickej osoby je pre ňu rovnako závažná bez ohľadu na to, či pôvodca zásahu jednal zavinene alebo nie. Subjektívna stránka zavinenia má význam len pri určovaní výšky náhrady nemajetkovej ujmy podľa ods. 3 § 13 Občianskeho zákonníka pri posudzovaní okolností, za ktorých došlo k porušeniu práva. Podľa judikatúry súdov vrátane ESĽP a dohovorov o ochrane ľudských práv a základných slobôd súčasťou súkromného života je aj rodinný život, zahrňujúci vzťahy medzi blízkymi príbuznými a rešpektovanie súkromného života, teda aj rodinného života. Zahŕňa aj právo na vytvorenie a rozvíjanie vzťahov s ďalšími ľudskými bytosťami, aby bolo možné tiež rozvíjať a napĺňať vlastnú osobnosť.

40.Právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka je jedným z čiastkových a relatívne samostatných prostriedkov ochrany jednotného práva a na ochranu osobnosti fyzickej osoby. Vzniká vtedy, keď morálna satisfakcia ako rýdzo osobné právo na vyváženie a zmiernenie nepriaznivých následkov protiprávneho zásahu do osobnostných práv nepostačuje a hoci ide o satisfakciu nemateriálnych osobnostných práv (rovnako ako v prípade bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia podľa § 444 Obč. zák. alebo pri určení hodnoty autorského diela alebo predmetu priemyselného vlastníctva), jeho vyjadrenie peňažným ekvivalentom spôsobuje, že ide

o osobné právo majetkovej povahy. Zmyslom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je dať do vzťahu mieru ujmy na hodnotách ľudskej osobnosti s konkrétnym finančným vyjadrením náhrady takej nemajetkovej ujmy. Zadosťučinenie v peniazoch predstavuje inštitút, ktorý nemožno použiť na vyváženie a zmiernenie bežnej či len celkom krátkodobo pôsobiacej nemajetkovej ujmy na osobnosti fyzickej osoby. Predpokladom pre jej prisúdenie je nedostatočnosť morálneho zadosťučinenia a vznik nemajetkovej ujmy. V súčasnosti platná právna úprava neustanovuje rozsah (výšku) peňažného zadosťučinenia. Výšku náhrady nemajetkovej ujmy určuje súd. Výška peňažného zadosťučinenia musí byť primeraná, avšak je predmetom voľnej úvahy súdu. Súd však musí pri aplikácii svojej úvahy prihliadnuť na dve kritériá, a to závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy (pričom sa predpokladá, že čím závažnejšia bude táto ujma čo do svojho rozsahu, trvania, dôsledkov, odstrániteľnosti a pod., tým bude vyššia jej náhrada v peniazoch) a okolnosti, pri ktorých došlo k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby. V citovaných ustanoveniach § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka ide o demonštratívny výpočet skutočností, ktoré odôvodňujú priznanie práva na náhradu nemajetkovej ujmy. Citované ustanovenie uvádza ako jednu z možných zo skutočností zníženie dôstojnosti alebo vážnosti v spoločnosti a zároveň necháva priestor pre použitie ďalších skutočností v závislosti od jednotlivého prípadu.

41.Pokiaľ ide o existenciu závažnej ujmy, za závažnú ujmu treba podľa judikatúry súdov SR považovať ujmu, ktorú fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky považuje za ujmu značnú. Pritom však nie sú rozhodujúce jej subjektívne pocity, ale objektívne hľadisko, teda to, či by predmetnú ujmu takto v danom mieste a čase (v tej istej situácii, prípadne spoločenskom postavení a pod.) vnímala aj každá iná fyzická osoba. Čo sa týka okolností, za ktorých došlo k porušeniu práva, uvedené kritériá treba odlíšiť od stavu vôle a vedomia pôvodcu neoprávneného zásahu, pretože nemajetková ujma vznikne a pôsobí na postihnutej fyzickej osobe vždy nepriaznivo, bez ohľadu na to, či ju pôvodca zásahu zavinil alebo nie.

42.V prejednávanej veci bolo vykonaným dokazovaním nepochybne zistené, že následkom predmetného úrazu došlo k zásahu do práva žalobkyne na ochranu života a zdravia (telesnej integrity), pričom časť následkov už bola odškodnená formou náhrady škody za bolesť a SSU (bod 29. rozsudku) a časť, uvedená v bode 30. tohto rozsudku nebola odškodnená žiadnou formou. Podľa znaleckého posudku znalecká organizácie navýšila jednotlivé položky podľa klinickej relevantnosti vzhľadom na trvalý hendikep poškodenej v ďalšom osobnom, pracovnom, aj spoločenskom živote, vzhľadom na vek, kedy dané poranenie utrpela. Dané trvalé následky sú stacionárne, nemožno očakávať zlepšenie ich rozsahu, stav nie je chirurgicky korigovateľný, kombinácia uvedených následkov spôsobuje trvalý kozmetický hendikep u mladej ženy. Ďalším obmedzením žalobkyne podľa lekárskej správy ORL žalobkyňa sa má vyhýbať hluku, čo znamená, že ide o obmedzenia v návšteve hudobných festivalov a koncertov, kde je hlučnosť pomerne vysoká, čo je všeobecne známe. Súd sa nestotožnil s názorom žalovaného, že žalobkyňa netrpí žiadnymi ujmami, ktoré by odôvodňovali jej nárok na nemajetkovú ujmu. Ujmy žalobkyne, ktoré neboli odškodnené, týkajúce sa kozmetického hendikepu žalobkyne ako ženy ako aj hučanie v ušiach, súd podľa znaleckého dokazovania nevyliečiteľné, preto bol súd názoru, že bolo pre žalobkyňu zbytočné chodiť na lekárske vyšetrenia a nezostalo jej nič iné, ako sa s týmito následkami zmieriť a naučiť sa s nimi žiť. Pritom ide o ujmy, ktoré nemusí byť vidieť pre iné osoby, ale objektívne pôsobia na psychiku poškodeného, vrátane úzkosti. Ide o ujmy, ktoré bežne postihujú niektorých starých a prestárlych ľudí, ale nie mladých ľudí. Podľa psychologického vyšetrenia sa to žalobkyni aj podarilo, avšak za psychickej podpory rodiny. Skutočnosť, že žalobkyňa pracuje, cestuje, športuje, venuje sa priateľom a príbuzným (nemá svoju rodinu a deti), však automaticky neznamená, že jej zdravotný a psychický stav je rovnaký, ako pred predmetným úrazom. A práve toto bol zásah do práva žalobkyne na život a zdravie, ktoré súd odškodnil. Pri určení výšky nemajetkovej ujmy súd vychádzal z rozhodnutí tunajších súdov i „rebríčka“ hodnôt ESĽP s prihliadnutím na skutočnosť, že žalovaný nemal vplyv na počasie v čase festivalu, i keď ho usporadúva (a na to má vplyv) stále v rovnaký čas v júli, kedy je nestále počasie (a nie napr. v auguste, kedy býva počasie stabilnejšie bez búrok).

43.Súd pri rozhodovaní vychádzal aj z procesných ustanovení, platných pre súdne konanie a to z § 217 ods. 1 CSP, podľa ktorého pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Z pohľadu tohto procesného ustanovenia je rozdiel pri rozhodovaní o náhrade za SSU, pri ktorom sa vychádza z aktuálneho zdravotného a celkového stavu poškodeného v čase rozhodnutia súdu, ktorý sa uplynutím niekoľkých rokov od udalosti môže zlepšiť a nevykazovať veľké trvalé následky a pri rozhodovaní o ochrane osobnosti, pri ktorej súd prihliada na zásah do práva žalobkyne na ochranu života a zdravia, ku ktorému došlo od momentu úrazu až do rozhodnutia súdu.

44.Vzľadom na uvedené súd určil výšku primeraného finančného zadosťučinenia za zásah do práva žalobkyne na ochranu života a zdravia vo výške 15.000,- eur a vo zvyšnej časti žalobu zamietol ako nedôvodnú.

45.Podľa § 232 ods. 3 CSP súd určil dlhšiu lehotu na plnenie pre žalovaného vzhľadom na výšku priznanej sumy.

46. Podľa § 255 ods. 2 CSP súd rozhodol o náhrade trov konania pre čiastočný úspech vo veci.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia a to na Okresnom súde Trenčín. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. O odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vyššie uvedenú vadu, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.